

handelsministerielle Tilsyn, der her er Tale om, synes jeg heller ikke, der er nogen som helst Grund til at foretage en Forandring.

Men undtagne fra Lovens Omraade er ogsaa „gensidige Forsikringsselskaber, hvis Omraade er snævert begrænset i faglig eller stedlig Henseende“. Dette er et overordentlig elastisk Begreb. Hvis der i et Sogn er f. Eks. en Løsoreforsikring, som virker paa den Maade, at naar Aaret er til Ende og man kan se, hvor mange Penge der skal bruges, fordeles det mellem dem, som har forsikret, kan man naturligvis godt sige, at der ikke egentlig er nogen Grund til, at et saadant Selskab skal underkastes Tilsyn, ihvorvel det slet ikke var saa galt at træffe Bestemmelse om, at det skal affatte sine Regnskaber efter visse Regler, for saa kan man jo hurtigt se paa Regnskabet, om det opfylder disse Bestemmelser. I øvrigt vil jo Selskaber med meget fine Regnskaber blive underkastet Tilsyn, og det kan være rigtigt — i det hele er et Tilsyn jo aldrig generende for de gode Selskaber, det er kun for de Selskaber, hvor der er noget i Vejen eller kan komme noget i Vejen, at et Tilsyn kan være generende. Men jeg spørger, om der ikke kan smutte mange Selskaber udenom Tilsynet i Henhold til den nævnte Bestemmelse, Selskaber, som maaske arbejder med et meget stort Underskud. Lider en Forsikringstager et Tab, har han ingen Glæde af, at Tabet er lidt i et Selskab, som „er snævert begrænset i faglig eller stedlig Henseende“, Tabet falder lige haardt. Er nu f. Eks. et Kreaturforsikringsselskab for et Sogn snævert begrænset i stedlig Henseende? Statistisk Aarbog oplyser, at i 1915 — det synes at være det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger — fandtes der ca. 2 200 saadanne Selskaber. Er de snævert begrænsede i stedlig Henseende? Ja, et Sogn kan man vel nok sige er snævert begrænset i stedlig Henseende, men saa et Amt? Vel egentlig neppe, men dog kan Selskabet maaske undtages fra Loven, fordi det er snævert begrænset i faglig Henseende, naar det kun omfatter Kreaturejere. Kan man bortse fra det stedlige Hensyn, er det imidlertid et Spørgsmaal, om ikke en hele Landet omfattende Kreaturforsikring kan undtages fra Lovens Bestemmelser, saaledes som disse er affattet, undtages paa lignende Maade som f. Eks. Lægernes Enkekasse; det forekommer mig, at Landbrugernes Kreaturforsikring i det Forhold maa kunne paraleliseres med Lægernes Enkekasse.

Der kan altsaa opstaa mange Tvivlsspørgsmaal, men heldigvis anviser Lovfor-

slaget en Vej til at faa alle disse Tvivl hævet: Handelsministeren træffer Afgørelsen! Og her kommer vi ind paa det foreslaaede Tilsyn, der efter min Mening ikke gør Forslaget acceptabelt i den foreliggende Skikkelse. Den stakkels Handelsminister! Hvis han ikke før har haft noget at bestille, saa faar han det sandelig efter dette Lovforslag, thi jeg mindes aldrig at have set et Lovforslag, der gav en Minister dels saa stor en Beføjelse, dels tilnærmelsesvis saa stort et Arbejde, som det foreliggende. Jeg har ikke talt det op, men jeg tror nok, at mindst en Trediedel af Lovforslagets Paragraffer beskægtiger sig med, hvad den ulykkelige Minister kan gøre, og hvad han skal gøre. Og har den højtærede Minister haft tilstrækkeligt at bestille før, hvad jeg jo er mest tilbøjelig til at antage, kan han umuligt overkomme ogsaa dette. Det er, som sagt, Handelsministeren her og Handelsministeren der og Handelsministeren alle Vegne. Nu ved jeg vel, at dette med Handelsministeren ofte mere er en Udtryksform; det er de ministerielle Embedsmænd med Departementschefen, for saa vidt han ikke har Orlov, som er de egentlige Tilsynsmænd. Men Ministeren har dog Ansvaret, og hans Embedsmænd er ikke indstillet paa denne Tilsynsvirksomhed. Departementschefen har jo tilmed dokumenteret, at han ikke har Forstand paa den Slags Ting, og det er mit Haab, at det vil vise sig ved den Undersøgelse, som nu er i Gang — det forekommer mig ellers ikke, at man skal komme ind paa den Sag —, at han atter kan vende tilbage til sit Embede, at der ikke er andet at bebrejde ham, end at han ikke har Forstand paa den Slags Ting; han har blot ikke draget den Konsekvens af sit Ukendskab til Forsikringsvæsenet, som mange af os andre drøg i de Tider, nemlig at sige nej.

Det Tilsyn, der er Tale om i Lovforslaget, er i Virkeligheden ikke noget Tilsyn, det er ingen Kontrol. Det er kun et Skintilsyn, og langt hellere end at instituere et Tilsyn af denne Natur maatte man lade være med at lave en Lov, som alligevel vil komme til at indgyde en vis, men altsaa delvis falsk Tryghed. Det er let nok at skrive, at Ministeren skal paase, at Selskaberne overholder denne Lov og de Bestemmelser, som Vedtægterne i Henhold til den og til en foreløbig i Luften svævende og i et Udvalg hvilende Aktielov skal indeholde; men hvis dette og en Mængde andre Paabud skal være mere end Mundsvejr, maa der gives Ministeren et Organ, han kan betjene sig af, ellers er han virkelig uhyre